

РЕШЕНИЕ

№ 21192

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 163 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. Г. КОЮВА

при участието на секретаря АСЯ В. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от М. Г. КОЮВА Гражданско дело №
20231110134394 по описа за 2023 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.200 КТ.

Производството е образувано по подадена в съда искова молба от **ищеца** К. Р. Б., ЕГН *****, **със съдебен адрес** гр.*****, **срещу ответника** „Ч.М.Б..А.К., ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. *****, като моли съдът да се произнесе с решение, с което да **бъде осъден** ответникът да заплати на ищеца **СЛЕДНИТЕ СУМИ - 20000 лева/лв./**, представляващи обезщетение за **неимуществени** вреди, за претърпени болки и страдания, изразяващи се в мозъчно сътресение, повърхностна травма на окосмената част на главата, контузия на клепача и околоочната област, хронично посттравматично главоболие, контузия на гръдния кош и лумбална област на гръбначен стълб, подкожен хематом и оток в областта над бузата, както и психически стрес, изразяващ се в безпокойство, безсъние, тревожност и напрегнатост, постоянни мисли за случилото се, страх и разстройство в адаптацията, след настъпила трудова злополука на 6.2.2021г., призната с Разпореждане №30294/15.2.2021г. на НОИ, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането - 6.2.2021г., до окончателното изплащане на сумата, и **47,02 лв.**, представляващи обезщетение за **имуществени** вреди, за закупуване на лекарства в следствие на злополуката на 6.2.2021г., за което са издадени касов бон 2 бр. на 19.2.2021г. за медикаменти Цитизин и Селеногин и 1 бр. на 10.3.2021г. за медикамент Ксанакс, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането - 6.2.2021г., до окончателното изплащане на сумата.

С исковата молба ищецът твърди, че е работел по трудово правоотношение /ТПО/ при ответника на длъжност „медицинска сестра“ съгласно трудов договор /ТД/ от 21.10.2020г. Сочи, че на 6.2.2021г. е претърпяла трудова злополука на работното си място по време на нощно дежурство, като около 18,30 часа ищецът бил нападат от дежурния лекар д-р Трифонов, който влязъл в превързочната и започнал да се държи агресивно с ищеца. Твърди, че, докато дежурният лекар е крещял, е ударил ищеца силно в гърдите, в резултат на което последният е паднал и се е ударил върху метални дръжки на шкаф и в земята.

Поддържа се, че, докато ищецът е лежал на земята, лекарят е продължил да крещи надвесен над него, като продължил да нанася удари и ритници. Впоследствие хванал ищеца за косата и започнал да го влачи. В резултат на нанесените удари ищецът изпитвал силна болка в главата и тялото, дори не си спомня някои моменти. Ищецът излага, че не помни как е успял да се изправи, как е взел лед, за да притъпи болката в главата, но д-р Трифонов го взел от ръцете му и продължил да го удря по главата с него, вкл. го е обиждал и е крещял, че е некадърница и не е за отделението. Ищецът се е изплашил, поради което се е скрил в тоалетната, като се заключил там. Започнал да звъни за помощ. Впоследствие е отведен в реанимацията на болницата, където колеги са направили компреси и обезболявания. Имал изключително силни болки в главата. Повърнал няколко пъти след побоя. Поддържа, че от преживения страх и ужас не успял да контролира физиологичните си нужди. Изпитвал болки и в областта на кръста, седалищната област и лявото бедро. Имал контузия на клепача и околоочната област, повърхностна травма на окосмената част на главата и контузия на гръдния кош и лумбалната област. След инцидента ищецът твърди, че е страдал от постоянно комозио- посттравматично главоболие, чувствал се неспокоен, уплашен, постоянно плачел, с болки в областта на лявата буза и челюст, с подкожен хематом и оток в областта на лява буза, болки в гръдния кош и кръста, контузия на клепача и околоочната област, контузия на главата в лявата челно теменна област на главата, с контузия на гръдния кош и кръста с болезнена палпация на гръден кош и лумбална област. Сочил, че са били предписани обезболяващи и противовъзпалителни медикаменти, както и Ксанакс. Месеци наред продължавало главоболието, бил неспокоен, имал проблеми със съня, понякога световъртежи, изпитвал тревожност и напрежение, постоянно мислел за случилото се и изпитвал страх. Предписано било медикаментозно лечение, включително Коаксил, Ксанакс, Ноотропил, Цитизин, Селеногин. Започнал да има припадъци с епизоди на загуба на съзнание, главоболието и световъртежа продължавали дълго. Поради замайването, залитането и състояние с краткотрайна загуба на съзнание ищецът постъпил в „М.Б.А.Л.С.Н. за диагностично и терапевтично уточняване. Твърди, че до момента на подаване на ИМ в съда не се е възстановил от причинените му травматични увреждания. Болките в лумбалния отдел и таза продължавали, като е диагностицирана с остеопоротична фрактура L4 при лумбализиран Ес1. В резултат на причинените травматични увреждания от нанесения побой ищецът бил в състояние на временна неработоспособност за периода 09.02.2021 г.- 22.02.2021 г. съгласно Болничен лист № *****/08.02.2021 г., от 23.02.2021 г.- 14.03.2021 г. съгласно Болничен лист № *****/23.02.2021 г., от 15.03.2021 г. до 03.04.2021 г. съгласно Болничен лист № *****/16.03.2021 г., от 04.04.2021 г. до 23.04.2021 г. съгласно Болничен лист № *****/06.04.2021 г., от 24.04.2021 г. до 13.05.2021 г. съгласно Болничен лист № *****/27.04.2021 г. Излага се, че в продължителен период от време ищецът не е бил в състояние да работи, което допълнително засилило стреса от случилото се и не успявал да преживее и да забрави станалото. След настъпилата трудова злополука се затворил в себе си, изолирал се, обзели го мрачни чувства дали ще може да се възстанови от злополуката и да се върне на работа, страхувал се постоянно и имал проблеми със съня, сънувал кошмари. Това се отразило на психиката му, като се чувствал стресиран и притеснен. Променил се коренно и като човек - станал затворена и потисната от влошеното си здравословно състояние и дългият период от време, през който била неработоспособен. Твърди, че и до настоящия момент не се е възстановил от получените увреждания в резултат на настъпилата трудова злополука, нито е преодолял стреса от случилото се, тъй като въпреки проведената терапия все още усещал болка и се чувствал силно притеснен и изплашен и постоянно се връщал в съзнанието си към случилото се. Твърди, че в резултат на трудовата злополука са били причинени и имуществени вреди, изразяващи се в изразходваните средства за лечение в общ размер на 47,02 лева, от които сумата от 43,27 лева за закупени лекарства с касов бон от 19.2.2021г. и 3,75 лева за закупени лекарства с касов бон от 10.3.2021г. Моли за уважаване на исквете.

Претендира разноски.

С молба-уточнение с вх.№ 196470/10.7.2023г. прилага Разпореждане № 30294/15.2.2021г. на НОИ, ведно с Писмо с изх. № 1023-21-619/1/28.4.2021г. , които моли да бъдат приети по делото като писмени доказателства. Поддържа, че му се дължи обезщетение за имуществени вреди за сторени разноски за закупуване на лекарства - на 19.2.2021г./Цитизин/, на 19.2.2021г./Селеногин/ и на 10.3.2021г./Ксанакс/. Поддържа, че физическите травми се изразяват в мозъчно сътресение, повърхностна травма на окосмената част на главата, контузия на клепача и околоочната област, хронично посттравматично главоболие, контузия на гръдния кош и лумбална област, подкожен хематом и оток в областта над бузата, а психическите- в стрес, постоянни мисли за случилото се, страх, тревожност и напрегнатост, разстройство в адаптацията.

В открито съдебно заседание от 10.11.2023г. ищецът, чрез процесуалните си представители адвокати, поддържа исковата молба, не прави възражения по доклада и прилага молба за допускане на повторна съдебно-медицинска и психиатрична експертиза с вещи лица - невролог и психиатър. Моли за допускането на СПЕ.

В открито съдебно заседание от 24.11.2023г. ищецът се явява лично, представлява се от адвокат, като моли да се даде ход на делото. Представа списък с разноски по чл.80 ГПК.

В рамките на законоустановения срок по чл.131 ГПК ОТВЕТНИКЪТ е подал отговор на ИМ, като е оспорил исковете. Оспорва се, че твърденията в ИМ и доказателствата към нея да обосновават наличие на причинно-следствена връзка между състоянието на временна нетрудоспособност и трудовата злополука, както и причинно-следствена връзка между трудовата злополука и вредата. Оспорва като недоказани твърденията, че в резултат на трудовата злополука ищецът е получил описаните увреждания. Видно от приложения към исковата молба първи по време и най-близо до твърдяното събитие амбулаторен лист № 016540/7.2.2023г., издаден от д-р А. от П. има описана само повърхностна травма по окосмената част на главата. Няма описана контузия на клепача и околоочната област, подкожен хематом и оток в областта над бузата, макар че, ако е получена такава травма, тя трябва да има проявление на следващия ден, няма съобщена контузия на гръдния кош и лумбалната област. Същият ден била направена рентгенография на белите дробове и сърцето и е описано, че няма убедителни данни за травматични промени на ребрените дъги. Нито в болничния лист от 8.2.2021г., където били описани „Контузия на клепача и околоочната област; Повърхностна травма на окосмената част на главата“, нито в разпореждане № 30294 от 15.2.2021г. на НОИ-ТП-София град, където били възпроизведени същите увреждания, са описани контузия на гръдния кош и лумбална област, подкожен хематом и оток в областта над бузата, получени в резултат на трудовата злополука. Тези увреждания не са възникнали впоследствие, а според твърденията на ищцата са били получени в деня на злополуката или са се проявили малко след това. Въпреки това не били съобщени от ищеца, отразени в съответните документи, създадени седмица след злополуката. Твърденията на ищеца за връзка между замайването, залитането и състоянието с краткотрайна загуба на съзнание, заради които постъпва на 20.9.2021г.- 7 месеца след 6.2.2021г., в „М.Б.А.Л.С.Н. за диагностично и терапевтично уточняване, и трудовата злополука не се установяват от епикризата от МБАЛНП „С.Н.“ от 23.9.2021г. - „Пациентка с анамнестични данни за две състояния с краткотрайна загуба на съзнание, на фона на установени ниски стойности на артериалното налягане, вестибуловегетативен синдром по функционален тип и тревожност. Предвид неубедителните анамнестични данни за епилептичен характер на пристъпите и липсата на абнормности в ЕЕГ изследването (след сънна депривация), нормалната находка от образното изследване, по време на хоспитализацията не се приема диагноза „епилепсия“. Видно от приложените болнични листове, след 13.5.2021г. няма данни за продължаващи травматични увреждания. Твърденията за последващи два случая на краткотрайна загуба на съзнание и връзката им с

трудова злополука не се доказват от приложената към исковата молба епикриза от МБАЛНП „С.Н.“. Оспорва се претендираният от ищеца размер на обезщетението като несъобразен с характера и тежестта на травмата, продължителността и интензитета на понесените във връзка с нея болки и страдания, конкретните отражения на увреждането в бита ѝ, непродължителния период на лечение и възстановяване и липсата на последиците от злополуката с траен характер. Поради изложеното се иска отхвърляне на претенциите на ищеца. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание от 10.11.2023г. ответникът, чрез процесуален представител адвокат, поддържа отговора на исковата молба, не прави възражения по доклада на делото и не оспорва заключението на вещото лице по СМЕ. Противопоставя се на искането за допускане на СПЕ. Моли за допускането на двама свидетели, при режим на довеждане, за установяване на поведението на ищеца преди трудовата злополука.

В открито съдебно заседание от 24.11.2023г. ответникът, чрез адвоката си, моли да се даде ход на делото, като оттегля искането си за допускане на двама свидетели, при режим на довеждане. Представя списък с разноски по чл.80 ГПК. Представя писмени бележки.

Съдът, като взе предвид разпоредбите на чл.12 и чл.235 ГПК, и като прецени събраните по делото и относими към разрешаване на спора доказателства, по отделно и в тяхната съвкупност, и във връзка с доводите и съображенията на страните, и правните норми уреждащи спорните отношения, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото са приети следните копия на писмени документи като доказателства-Трудов договор № 108/12.10.2020г. /л.8-9/; Заповед № 214/14.5.2021г. /л.10/; Писмо с изх. № 1023-21-6/9#1 от НОИ /л.11/; Декларация за трудова злополука /л.12-13/; Протокол № 1/11.2.2021г. /л.14-15/; Рапорт от 9.2.2021г. /л.16/; Жалба от 9.2.2021г. /л.17-19/; Лист за преглед на пациент от 7.2.2021г. /л.20/; Амбулаторен лист от 8.2.2021г. /л.21/; Амбулаторен лист от 17.2.2021г. /л.22/; Амбулаторен лист от 17.2.2021г. /л.23/; Амбулаторен лист от 23.2.2021г. /л.24/; Амбулаторен лист от 10.3.2021г. /л.25/; Амбулаторен лист от 25.3.2021г. /л.26/; Амбулаторен лист от 6.4.2021г. /л.27/; Амбулаторен лист от 27.4.2021г. /л.28/; Амбулаторен лист от 5.10.2021г. /л.29/; Амбулаторен лист от 12.10.2021г. /л.30/; Епикриза № 518/23.9.2021г. /л.31-32/; Допълнителен лист към Спешен кабинет по неврохирургия /л.33/; Образна диагностика № 231955 /л.34/; Резултати, заключения и препоръчки на специалист от приемащото заведение /л.35/; Допълнителен лист към Спешен кабинет по неврохирургия /л.36/; Компютърна томография /л.37-39/; Амбулаторен лист за първичен преглед № 2023-06-15-0014 /л.40/; Компютърна томография /л.41-42/; Болничен лист от 8.2.2021г. /л.43/; Болничен лист от 23.2.2021г. /л.44/; Болничен лист от 16.3.2021г. /л.45/; Болничен лист от 6.4.2021г. /л.46/; Болничен лист от 27.4.2021г. /л.47/; Рецепта /л.48/; Фискален бон от 19.2.2021г. /л.49/; Дубликат служебен бон от 10.3.2021г. /л.50/; Актуално състояние ТРРЮЛНЦ /л.51-52/; Разпореждане № 30294 от 15.2.2021г. /л.61/; Писмо № 1023-21-6/9#1 от НОИ /л.62/.

По делото е изготвено и прието, като е неоспорено от страните, заключение на съдебно-медицинска експертиза /СМЕ- л.87-88/, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена. От същата се установява, че след извършен преглед на 6.2.2021г. на ищеца са констатирани повърхностна травма на окосмената част на главата и контузия на лумбалната област, като на 8.2.2021г. е поставена като основна диагноза контузия на клепача и околоочната област, както и повърхностна травма на окосмената част на главата, а като придружаващи - контузия на гръдния кош и лумбалната област и комоцио. В амбулаторен лист от 17.2.2021г. е поставена като основна диагноза - повърхностна травма на окосмената част на главата, а като придружаващи - контузия на клепача и околоочната област и хронично посттравматично главоболие. На 18.2.2021г. е поставена диагноза- „разстройство на адаптацията“. Съгласно Епикриза от МБАЛ по неврология и психиатрия

„С.Н.“ за хоспитализация от 20.9.2021г. до 23.9.2021г. е поставена окончателна диагноза - други неуточнени гърчове. На 5.10.2021г. и 12.10.2021г. има издадени амбулаторни листове от невролози с диагноза „Припадък (синкоп) и колапс“. Установява се наличие на причинно-следствена връзка между установените в първите няколко дни травматологични диагнози, касаещи контузията на главата, раните по окосмената част от главата, подкожния хематом и лумбалната област, и трудовата злополука от 6.2.2021г. Периодът на издадените 5бр. болнични листове за временна неработоспособност обхваща 94 дни, като същият не е бил удължаван и служи като ориентир за срока на възстановяване на ищеца до ниво работоспособност. Изписаните на ищеца медикаменти не са свързани с преките травматологични увреждания на ищеца. След поставени въпроси в о.с.з. от 10.11.2023г. се установява, че по делото няма данни ведната след трудовата злополука да е била поставена диагноза „мозъчно сътресение“, но съгласно заключението и приложените амбулаторни листове е видно, че на 8.2.2021г. е била поставена като диагноза комозио. Установените физически травми се причисляват към повърхностните травми и възстановителният период е до месец, в случая - 20 дни. Установената от 15.6.2023г. фрактура е на базата на остеопороза и е диагноза със стара давност и хронични заболявания, като същите не са травматични и не са в причинно-следствена връзка с трудовата злополука. Също така психическо разстройство - на адаптацията и синкопът, не са в причинно-следствена връзка с чисто травматичните контузии по главата, гръдния кош и кръста, доколкото същите не могат да бъдат предизвикани от травматологична гледна точка от посочените контузии.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетелите Невена Валентинова Б. /дъщеря на ищеца/ и Д. Р.Ф. /зет на ищеца, съпруг на втората дъщеря на ищеца/.

От показанията на първия свидетел се установява, че ищецът е уведомил за процесната случка в телефонен разговор, като ищецът е бил в шок, задъхвал се е и гласът му е треперел, докато е разказвал случилото се. От показанията се установява, че ищецът и свидетелят са се срещнали на живо в деня след злополуката, като ищецът е имал подутина и синини около лявото око, като в задната част на главата, в близост до врата, е имал друга подутина. Имало е диспропорция на лицето между лявата и дясната част. Ищецът е ходел приведен, тъй като при падането си е ударил гърба. Установява се, че непосредствено след инцидента ищецът е бил трудно подвижен, като непрекъснато е плачел. Трудно се е комуникирало с нея. Оплаквал се е от болки. При следващо посещение от страна на свидетеля се установява, че гърбът на ищеца е бил посинен, като впоследствие от опасната кост до гръдния кош е бил синьо-жълтеникав. При ходене ищецът е използвал за опора стените и мебелите. Има данни за припадъци 2-3 месеца след инцидента. Установява се, че ищецът започнал да плаче от нищото, „седи и гледа в една точка“, има затруднена комуникация, станал е по-избухлив. След инцидента ищецът е започнал да комуникира по-рядко с близките си, при телефонни разговори със свидетелката бързо е прекратявал разговора, отлагал е гостувания, имал е проблеми със съня, кошмари, постоянно изпитва болки в главата, включително си е променил походката, като е започнал да ходи прегърбен. Преди инцидента ищецът е има заболяване на белия дроб, вкл. е била оперирана в тази връзка. До инцидента ищецът често е гледал малкия син на свидетеля/дъщеря си/, като половин година след случилото се не е посещавал дъщеря си, за да гледа детето.

От показанията на втория свидетел/зетя на ищеца/ се установява, че е разбрал за случилото се след телефонен разговор, проведен между ищеца и съпругата му- М.Б.Ф. /другата дъщеря на ищеца/. На следващия ден е отишъл в дома на ищеца да го посети, като се установява, че на лявата страна на лицето на ищеца е имало синина, в това число и на бузата на лицето, като около лявото око е имало голяма синина, окото е било леко притворено. Установява се, че ищецът е изпитвал силна болка и дискомфорт. Преди инцидента ищецът е имал здравословен проблем с белия дроб, вкл. е бил опериран. В рамките на седмица от инцидента свидетелят, заедно със съпругата си, е посетил ищеца

отново, като травмата на лицето е била „попреминала“, но ищецът е изпитвал все още затруднение при движение. Ходел е приведен, оплаквал се е от болки в гръдния кош. Два-три месеца след инцидента свидетелят, заедно със съпругата си, е извел ищеца на разходка, като след 100-150 метра ищецът е пожелал да се прибере обратно, тъй като не се чувства добре и не иска да ходи. При преминаване на група от младежи и рязко вдигане на ръката от едно от момчетата ищецът се е уплашил и се е „залепил“ към стената на близката къща. Установява се също така, че преди инцидента ищецът е бил деен човек, работел е много, гледал е детето на другата си дъщеря, помагал е за отглеждането на внучето. След инцидента е отказвала да ходи на гости у дъщеря си и зет си. При посещение от страна на свидетеля, заедно със съпругата си, ищецът е седял на едно място и се е поклащал без видима причина. Краката му са треперили. Изпитвал е страх да излезе навън, както и притеснение сред непознати. Оплаквала се е от постоянна болка в гърба. Изпитва стрес и към настоящия момент. След инцидента е започнал нова работа, като продължава да се оплаква от неспокоен сън и проблеми с концентрацията.

Съдът преценява показанията на двамата свидетели по реда на чл.172 ГПК, доколкото свидетелите може да се считат пряко заинтересувани от изхода на делото. Показанията на свидетелите съдът възприема в частта, в която съдържат данни за релевирани факти, базираци се на непосредствени впечатления и не противоречат на приети за установени факти с оглед съвкупната преценка на всички писмени и гласни доказателства. Съдът кредитира събраните свидетелски показания, доколкото същите са ясни, последователни, непротиворечиви в тяхната цялост и достоверни с оглед останалите събрани доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните **правни изводи**:

Между страните не се спори относно наличието на трудово правоотношение помежду им, както и факта на настъпване на трудова злополука по време на съществуване на правоотношението. От приетото и събрано като писмено доказателство Разпореждане № 30294 от 15.2.2021г., влязло в сила на 16.3.2021г., на НОИ, се установява наличието на необходимите елементи от фактическия състав на трудовата злополука, съобразно чл.55, ал.1 КСО, а именно: внезапен и травматичен характер на увреждането, получено по време на работа, резултата от увреждането, и причинната връзка между резултата и извършваната работа. Отразените в разпореждането обстоятелства мотивирали длъжностното лице да приеме злополуката за трудова, не са оспорени от ответника, поради което съдът приема посочените факти за установени.

Съгласно чл.200, ал.1 КТ, работодателят отговаря имуществено за причинените вреди от трудова злополука или професионално заболяване, довели до временна нетрудоспособност, инвалидност или смърт на работника или служителя и неговата отговорност е обективна, безвиновна и независеща от това, дали негов орган или друг работник имат вина за настъпването на вредите. На репарация подлежат понесените имуществени и неимуществени вреди, включително и пропуснатата полза.

В настоящия случай безспорно се установи, че в резултат на злополуката, ищецът е претърпял телесни увреждания, поради което съдът намира, че са доказани всички предпоставки за възникването на имуществената отговорност на работодателя за обезщетяване на вреди от трудова злополука.

Размерът на обезщетението следва да се определи съобразно разпоредбата на чл.52 ЗЗД по справедливост и съдебната практика при аналогични случаи, като същевременно се съобразят конкретните и относими обстоятелства досежно действителните болки и страдания на ищеца.

При така събраните по делото доказателства съдът достига до извод, че ищеца е получила повърхностна травма на окосмената част на главата, контузия на клепача и

околоочната област, подкожния хематом и оток на лявата буза, мозъчното сътресение, контузия на гръдния кош и лумбалната област, като е успяла да се възстанови напълно в рамките на ползваната отпуска по болничен от около 94 дни, като необходимото време за възстановяване в случая на функциите на мозъка, раните по главата и контузиите на гръдния кош и кръста е 20 дни, което се потвърждава и от заключението на приетата по делото СМЕ. Установената от 15.6.2023г. фрактура е на базата на остеопороза и е диагноза със стара давност и хронични заболявания, като същите не са травматични и не са в причинно-следствена връзка с трудовата злополука. Също така психическо разстройство - на адаптацията и синкопът, не са в причинно-следствена връзка с чисто травматичните контузии по главата, гръдния кош и кръста, доколкото същите не могат да бъдат предизвикани от травматологична гледна точка от посочените контузии. В резултат на травматичните увреждания ищецът е изпитал освен физически болки и психически страдания под формата на изпитан стрес и шок от преживяното, страх, напрегнатост и тревожност, неспокоен сън и кошмари, затваряне в себе си, дистанциране от околните, проблеми с комуникацията, нежелание за излизане навън, постоянни мисли за случилото се, които са продължили до около половин година след инцидента, а част от тях продължават и понастоящем, доколкото се установява от свидетелските показания.

В тежест на ищеца е да докаже, че всички болки и страдания са преживени в следствие на травмата и са в пряка причинно-следствена връзка със злополуката от 6.2.2021г., което в конкретния случай е доказано. Показанията на свидетелите в тази посока също водят до този извод, независимо, че може да се считат за заинтересовани свидетели от изхода на делото.

Поради всичко изложено съдът достига до извод, че предявените искове за обезщетяване на неимуществени вреди в следствие на трудова злополука по чл.200 КТ са основателно, поради което иска следва да се уважи.

Изхождайки от понятието „неимуществени вреди“, в което според практиката на ВКС се включват всички телесни и психически увреждания на пострадалия, претърпените болки и страдания, които в своята цялост представляват негативни емоционални изживявания на лицето, намиращи не само негативно отражение в психиката, но и социален дискомфорт в определен период от време, като и изхождайки от разбирането, че критерият за справедливост, визиран в разпоредбата на чл.52 ЗЗД не е абстрактен, а се извежда от преценката на конкретните обстоятелства. Справедливостта се извежда от преценката на конкретни обстоятелства, които носят обективни характеристики- характер и степен на увреждането, начин и обстоятелства, при които е получено, вредоносни последици, тяхната продължителност и степен на интензитет, възраст на увредения, неговото обществено и социално положение.

Въз основа на съвкупната преценка на гласните доказателства по делото чрез разпита на свидетелите, които при преценката им следва да бъдат ценени като ясни, последователни, житейски логични и кореспондиращи с останалия доказателствен материал по делото и заключението на вещото лице по допуснатата и изслушаната в настоящото производство съдебно-медицинска експертиза, което подлежи на кредитиране /чл.202 ГПК/, съдът приема за установено, че получените травматични увреждания - повърхностна травма на окосмената част на главата, контузия на клепача и околоочната област, подкожния хематом и оток на лявата буза, контузия на гръдния кош и лумбалната област, предвид липсата на данни за изпадане в безсъзнателно състояние, е причинило на ищеца временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като възстановяването е в рамките на 2-3 седмици по данни на вещото лице.

В контекста на изложеното и на основание приетото за характера и тежестта на увреждането на здравето на ищеца, претърпените от него болки от физическо естество след увреждането, които са били с нормална продължителност, в т.ч. периода и естеството на

лечението и възстановителния период, причинените неудобства в битов и личен план, възрастта на ищеца - около 63 години към датата на трудовата злополука, претърпял е травма в областта на главата, гръдния кош и кръста, по време на извършване на служебните си задължения на медицинска сестра, травматичните увреждания са причинени от негов колега - дежурен лекар, тоест в професионална среда, в която се предполага, че отношението между лекар - медицинска сестра са основани на взаимно уважение и професионализъм, следователно се касае за работна среда между колеги, която следва да е сигурна и защитена от проява на агресия, травматичните увреждания са отшумели за период от 20 дни, а психическите страдания са продължили за период от 6 месеца, като към настоящия момент ищецът продължава да изпитва страх и да се разстройва от случилото се, съдът счита, че с определянето на обезщетение в размер на 6000 лева/лв./ ще бъде постигнат справедлив баланс между претърпените вреди и паричното измерение на нуждата от обезвреда съобразно принципа, въведен с разпоредбата на чл.52 ЗЗД.

В тази насока съдът съобрази следните обстоятелства: видът, характерът и степента на констатираните увреждания; видът и начинът на провежданото лечение, неговата продължителност; физическите и психически болки и страдания, претърпени при самото увреждане и при провеждане на лечението; възрастта и отрицателното въздействие на качеството на живот на пострадалия.

Съдът приема, че справедливото обезщетение за неимуществени вреди следва да се присъди в размер на 6000 лв., като иска се уважи до този размер и се отхвърли за разликата до предявените 20000 лв.

По отношение на исковата претенция за имуществени вреди в размер на 47,02лв. съдът счита същата за неоснователна поради следните съображения. Посочената сума, за която се твърди да е сторена за закупуване на медикаменти, не касаят лечението на травматичните увреждания, а неврологични и психиатрични диагнози съгласно СМЕ. С оглед изложеното обезщетението за същите се явява недължимо, а искът за имуществени вреди – неоснователен, следователно подлежи на отхвърляне.

Предвид частичното уважаване на предявения иск, следва да се уважи иска за законна лихва върху уважената сума, считано от деня на трудовата злополука - 6.2.2021г. до окончателното плащане на сумата.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Съобразно направеното искане и на основание чл.78, ал.1 ГПК, ответникът следва да заплати сторените от ищеца разноски, съразмерно с уважената част от иск, като адвокатът на ищеца е осъществил безплатна правна помощ съгласно чл.38 ЗАдв., с оглед което в полза на адв.В. Т., следва да се присъдят разноски в размер на **659,72 лв.** съгласно чл.38, ал.2 ЗАдв., от обща сума от 2204,23лв.

Съобразно направеното искане и на основание чл.78, ал.3 ГПК, ищецът следва да заплати на ответника направените от него разноски, съразмерно с отхвърлената част от исковете, а именно сумата от **1541,55 лв.**

И двете страни са представили списъци по чл.80 ГПК/л.99-ищец, и л.100-ответник/, като възражението на ищеца по чл.78, ал.5 ГПК срещу адв.хonorар на ответника е напълно неоснователно, защото претендираните адв.хonorари и на двете страни с в размера на минимума по наредба.

На основание чл.78, ал.6 ГПК, ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на СРС сумата от **240 лв.**, представляваща дължимата държавна такса върху уважената част от иска от 6000 лв. и още **120 лв.** за заплатени 400 лева за експертиза изготвена по искане на ищеца. Следователно за частично уважения иск ответникът следва да заплати съразмерно на съда обща сума от **360 лв.** за разходи в полза на СРС.

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответник Ч.М.Б.А.Л., ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. *****, **да заплати** на ищеца К. Р. Б., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. *****, *на основание чл.200, ал.1 КТ*, СУМАТА от **6000 лева/лв./**, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, за претърпени болки и страдания, изразяващи се в повърхностна травма на окосмената част на главата, контузия на клепача и околоочната област, контузия на гръдния кош и лумбална област на кръста, подкожен хематом и оток в областта над бузата, както и психически стрес, изразяващ се в безпокойство, безсъние, тревожност и напрегнатост, постоянни мисли за случилото се, страх, след настъпила трудова злополука на 6.2.2021г., призната с Разпореждане №30294/15.2.2021г. на НОИ, ведно със законната лихва върху сумата считано от датата на увреждането 6.2.2021г., до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за размера над уважения от **6000 лв.** до предявения от 20000 лв., като **ОТХВЪРЛЯ** и искът на основание *на основание чл.200, ал.1 КТ* за вреди в полза на ищеца в размер на **47,02 лева/лв./**, представляващи обезщетение за имуществени вреди, за закупуване на лекарства в следствие на злополуката на 6.2.2021г., за което са издадени касов бон 2 бр. на 19.2.2021г. за медикаменти Цитизин и Селеногин и 1 бр. на 10.3.2021г. за медикамент Ксанакс, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането 6.2.2021г., до окончателното изплащане на сумата, като **неоснователни и недоказани**.

ОСЪЖДА К. Р. Б., ЕГН *****, със съдебен адрес гр. *****, **да заплати** на Ч.М.Б.А.Л., ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. *****, сумата от **1541,55 лв.**, представляваща сторени от ответника разноски пред СРС, съразмерно с отхвърлената част от иска, *на основание чл.78, ал.3 и ал.5 ГПК*.

ОСЪЖДА Ч.М.Б.А.Л., ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. *****, **да заплати** на адвокат В. Г. Т. – САК, ЕГН *****, сумата от **659,72 лв.**, представляваща дължим адвокатски хонорар като разноски пред СРС на ищец, съразмерно с уважената част от иск, *на основание чл.78, ал.1 ГПК и чл.38, ал.2 ЗАдв*.

ОСЪЖДА Ч.М.Б.А.Л., ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. *****, **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт, **по сметка на СРС** сумата от **360 лева/лв./**, представляваща сбор от дължима държавна такса от 240 лв. и разходи за платена от бюджета на съда експертиза от 120 лв., съразмерно с уважената част от предявен иск, *на основание чл.78, ал.6 ГПК*.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в **двуседмичен** срок от уведомяване, че е обявено.

ПРЕПИС да се изпрати на страните със съобщение!

Съдия при Софийски районен съд: _____